EIROPAS KOPIENU KOMISIJA

Briselē, 29.10.2009
COM(2009)609 galīgā redakcija

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS,

ar ko atļauj Francijai piemērot diferencētus nodokļus degvielai saskaņā ar Direktīvas 2003/96/EK 19. pantu

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1) PRIEKŠLIKUMA PAMATOJUMS UN MĒRĶI

Nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai Kopienā reglamentē Padomes Direktīva 2003/96/EK[1] (turpmāk — „Enerģijas nodokļu direktīva" vai „direktīva").

Saskaņā ar minētās direktīvas 19. panta 1. punktu un papildus 5., 15. un 17. pantā paredzētajiem noteikumiem Padome pēc Komisijas priekšlikuma ar vienprātīgu lēmumu var atļaut jebkurai dalībvalstij ieviest turpmākus atbrīvojumus no akcīzes nodokļa vai akcīzes nodokļa samazinājumus īpašu politisku apsvērumu dēļ.

Šā priekšlikuma mērķis ir noteiktajās robežās ļaut Francijai piemērot diferencētu nodokļa līmeni dīzeļdegvielai un bezsvina benzīnam, izņemot komerciāli izmantojamo dīzeļdegvielu. Šādai diferenciācijai ir jāatspoguļo dažu agrāk centrālās valdības īstenotu varas aspektu decentralizācija un jāpielāgo nodokļu režīms reģionu atšķirīgajam saimnieciskajam stāvoklim.

2) LŪGUMS UN TĀ VISPĀRĪGAIS KONTEKSTS

Padomes Lēmums 2005/767/EK[2] ļauj Francijai trīs gadu laikposmā piemērot diferencētu nodokļu līmeni dīzeļdegvielai un bezsvina benzīnam, lai īstenotu administratīvo reformu, kurā ietilpst dažu agrāk valdības īstenotu pilnvaru decentralizācija. Saskaņā ar Lēmuma 2005/767/EK 2. punktu tā darbība beidzas 2009. gada 31. decembrī.

Ar 2009. gada 12. augustu datētā vēstulē saskaņā ar direktīvas 19. pantu Francijas pārvaldes iestādes informēja Komisiju par nodomu arī pēc iepriekš minētā izņēmuma beigām turpināt shēmu, pēc kuras dīzeļdegvielai un bezsvina benzīnam tiek piemēroti diferencēti nodokļi. Tās lūdza pagarināt Lēmuma 2005/767/EK darbības laiku uz sešiem gadiem — līdz 2015. gada 31. decembrim.

Uz minētā lēmuma pamata Francija pašlaik piemēro shēmu, kas ļauj Francijas administratīvajiem reģioniem piemērot diferencētus nodokļus bezsvina benzīnam un dīzeļdegvielai, izņemot komerciāli izmantojamu dīzeļdegvielu. Konkrētais nodoklis ir *Taxe Intérieure sur les Produits Pétroliers* (*TIPP*) — iekšzemes nodoklis naftas produktiem, un tas ir akcīzes nodoklis.

Minēto pasākumu, kas tiek piemērots no 2007. gada, Francijas valdība ieviesa iepriekš centrālās valdības līmenī īstenotas varas jauna decentralizācijas posma ietvaros. 2003. gada konstitucionālā reforma nosaka pamatu valsts varas un atbildības pārejai uz teritoriālajām varas iestādēm (komūnām, departamentiem, reģioniem). Atbilstoši jaunajiem pienākumiem daļa no *TIPP* ienākumiem ir atvēlēta reģioniem. Šajā sakarā konkrētais pasākums, kura mērķis ir pielāgot šo kārtību reģionu atšķirīgajam pašreizējam ekonomiskajam stāvoklim, ļauj administratīvajiem reģioniem piemērot samazinājumu to teritorijā patērētajai degvielai

---

[1] Padomes 2003. gada 27. oktobra Direktīva 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai (OV L 283, 31.10.2003., 51. lpp.); direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2004/74/EK un Direktīvu 2004/75/EK (OV L 157, 30.4.2004., 87. un 100. lpp.).

[2] OV L 290, 4.11.2005., 25. lpp.

piemērojamajam akcīzes nodoklim. Šīs reģionālās atšķirības ļauj uzticēto varu izlietot labāk, atbilstīgi katra reģiona specifiskajām iezīmēm, vajadzībām un vēlmēm.

Pasākuma darbības shēma

Saskaņā ar shēmu, uz kuru attiecas šis lūgums, reģionālās padomes — likuma noteiktajās robežās un saskaņā ar piešķirto atkāpi — balsojot lemj par samazinājuma apjomu.

Tāpat kā līdz šim, samazinājums atbilstu šādiem kritērijiem:

- visā atkāpes darbības periodā tas nepārsniegtu € 3,54 par hektolitru bezsvina benzīna un € 2,30 par hektolitru dīzeļdegvielas; akcīzes nodokļa apmērs pirms samazinājuma tiktu noteikts € 60,69 par hektolitru bezsvina benzīna un € 42,84 par hektolitru dīzeļdegvielas, bet laika gaitā šis līmenis mainītos;

- nodokļu līmenis pēc samazinājuma nekad nebūtu zemāks par Direktīvas 2003/96/EK noteikto Kopienas minimumu;

- samazinājums neattiektos uz dīzeļdegvielu komerciālām vajadzībām.

Kontroles un aprites pasākumi

Attiecībā uz benzīna un dīzeļdegvielas akcīzes nodokļa iekasēšanu un kontroli tiktu piemērota līdzšinējā kārtība. Minētā kārtība detaļās aprakstīta Komisijas sākotnējā priekšlikuma[3] 1.3. punktā — minētais priekšlikums bija Lēmuma 2005/767/EK pamatā.

Francijas iestāžu argumenti par pasākuma iespaidu uz iekšējo tirgu

Francijas iestādes uzskata, ka pasākums neietekmēs iekšējā tirgus pareizu darbību, it sevišķi tāpēc, ka pasākuma darbība aptver tikai degvielu nekomerciālām vajadzībām. Turklāt nekomerciālām vajadzībām izmantojamās degvielas mazumtirdzniecības cenu variācija sadales tīklu starpā ir lielāka nekā variācija plānotajā pasākumā. Francijas iestādes apgalvo, ka pasākuma piemērošanas laikā nav saņemtas sūdzības par tā radītiem tirgus izkropļojumiem.

Francijas iestādes uzskata, ka plānotais likmes samazinājums nav valsts atbalsts, jo uz autopārvadājumu uzņēmumiem attieksies viena un tā pati dīzeļdegvielas akcīzes nodokļa likme neatkarīgi no reģiona, kurā tā nopirkta.

Ierosinātais pasākums tādējādi nekropļo konkurenci transporta nozarē un neiespaido tirdzniecību Kopienā.

Spēkā esošie noteikumi priekšlikuma jomā

Padomes 2003. gada 27. oktobra Direktīva 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai.

---

[3] Priekšlikums Padomes lēmumam, ar kuru Francijai ļauj piemērot diferencētus nodokļus degvielai saskaņā ar Direktīvas 2003/96/EK 19. pantu, COM(2004) 597 galīgā redakcija.

3) PASĀKUMA NOVĒRTĒJUMS SASKAŅĀ AR DIREKTĪVAS 2003/96/EK 19. PANTU

Īpaši politiskie apsvērumi

Direktīvas 19. panta 1. punkta pirmā daļa skan šādi:

> *Papildus iepriekšējos pantos, jo īpaši 5., 15. un 17. pantā noteiktajiem noteikumiem, Padome pēc Komisijas priekšlikuma ar vienprātīgu lēmumu var atļaut jebkurai dalībvalstij ieviest turpmākus atbrīvojumus vai samazinājumus īpašu politikas apsvērumu interesēs.*

Saskaņā ar Padomes Lēmumu 2005/767/EK šis valsts pasākums atbilst šai prasībai. No lēmuma secināms, ka likmju reģionālās diferenciācijas mērķis plašākas decentralizācijas politikas ietvaros sakrīt ar konkrēto politisko mērķi paaugstināt pārvaldes efektivitāti. Tika nolemts, ka reģionālās diferenciācijas iespēja ir papildu stimuls reģioniem pārskatāmi uzlabot savu pārvaldi. Tajā pašā lēmumā noteikts, ka samazinājumi ir jāizdara, ņemot vērā attiecīgo reģionu sociālekonomiskos apstākļus.

Šajā sakarā Francijas iesniegtās ziņas apstiprināja, ka patiešām ir iespējams noteikt sakaru starp reģionālas likmes piemērošanu zem valstī noteiktā maksimuma un attiecīgo reģionu sociālekonomisko stāvokli. Pirmajā atkāpes piemērošanas gadā — 2007. gadā — pazeminātu nodokļa likmi piemēroja 13 reģioni, kam visiem IKP uz vienu iedzīvotāju bija zemāks par valstī vidējo. Nākamajos divos gados to reģionu skaits, kuri piemēro lejupejošu diferenciāciju, samazinājās līdz trijiem 2008. gadā un diviem 2009. gadā. Tie reģioni, kuri paturēja pazeminātās likmes, bija vieni no trūcīgākajiem IKP ziņā[4].

Tādēļ var secināt, ka iespēja valsts likmi pazemināt varētu būt devusi iespēju reģionālajām iestādēm aplūkojamo nodokli izmantot ar pielāgojumiem to administratīvajā teritorijā valdošajiem sociālekonomiskajiem apstākļiem. No otras puses, ir vērojama tendence reģionālajām likmēm konverģēt maksimālās pieļaujamās likmes virzienā. Ja šī tendence laika gaitā novestu atpakaļ pie stāvokļa, kad likmes bezsvina benzīnam un dīzeļdegvielai visā Francijas teritorijā būtu vienādas, šai atkāpei nebūtu jēgas, jo tās priekšmets ir vienīgi likmju reģionāla variācija, nevis akcīzes nodokļa daļas pārbīde budžetā no centrālās valdības uz reģioniem. Tādā gadījumā arī būtu no jauna jānovērtē, vai pasākums reāli veicina iepriekš iztirzātā mērķa sasniegšanu.

Atbilstība pārējiem ES politikas virzieniem un mērķiem

Saskaņā ar direktīvas 19. panta 1. punkta trešo daļu katru lūgumu izskata, cita starpā ņemot vērā iekšējā tirgus pareizu darbību, nepieciešamību nodrošināt godīgu konkurenci un Kopienas veselības, vides, enerģētikas un transporta politiku.

Šāda izskatīšana jau ir veikta sākotnējam Francijas lūgumam, un tās rezultātā ir pieņemts Padomes Lēmums 2005/767/EK. Kā noteikts šajā lēmumā, nav konstatēts, ka pasākuma vispārējā darbība radītu šķēršļus Kopienas iekšējā tirdzniecībā; tajā pašā laikā tika izvirzīti vairāki nosacījumi, lai nodrošinātu, ka atkāpes piemērojums nerada nekādas problēmas

---

[4] Pazeminājumu 2007. gadā piemēroja šādi reģioni: Elzasa, Akvitānija, Overņa, Burgundija, Bretaņa, Šampaņa-Ardēni, Korsika, Franškontē, Langdoka-Rusijona, Limuzēna, Dienvidpireneji, Lejasnormandija, Luāra, Puatū-Šaranta, Provansa-Alpi-Azūra krasts, Rona-Alpi; 2008. gadā: Korsika, Franškontē un Puatū-Šaranta; 2009. gadā: Korsika un Puatū-Šaranta.

iekšējā tirgus darbībā un netraucē sasniegt ES politikas mērķus, it sevišķi enerģētikas un vides jomā.

Lai minēto shēmu saskaņā ar Francijas lūgumu varētu pagarināt, Komisijai, ņemot vērā sākotnējā lēmuma 1. panta 2. un 3. punkta nosacījumus, ir jānovērtē, vai shēmas piemērošanas laikā ir panākta atbilstība direktīvas 19. panta 1. punkta trešās daļas mērķiem un politikai, lai to pašu principā varētu paredzēt arī laikposmā no 2010. gada 1. janvāra.

Šajā sakarā ir arī jāpārbauda, vai kopš Lēmuma 2005/767/EK pieņemšanas Kopienas politikas kontekstā ir notikušas attiecīgas pārmaiņas un vai ir risks, ka nākotnē varētu būt pārmaiņas, kas ietekmē novērtējumu.

Iekšējais tirgus un godīga konkurence

Padomes Lēmumā 2005/767/EK konkurences izkropļojumu risks tika novērtēts kā zems, jo robežas nodokļa likmju diferenciācijai reģionu starpā bija ļoti šauras un tās atsvērtu lielā cenu starpība izplatītāju tīklu starpā un tas, ka reģionāli diferencētās likmes neattiecas uz komerciāli izmantojamo dīzeļdegvielu.

Attiecībā uz diferenciācijas pakāpi tika noteikta stingra robeža, proti, pazeminājums nepārsniedz € 35,40 par 1000 litriem bezsvina benzīna un € 23,00 par 1000 litriem dīzeļdegvielas. Šo nosacījumu Francija ir ievērojusi. Bez tam lēmumā tika noteikts, ka samazinājumi nepārsniedz starpību starp nodokļu līmeni dīzeļdegvielai un nodokļu līmeni komerciāla patēriņa dīzeļdegvielai. Arī šis otrs nosacījums, kam bija jānodrošina, ka diferenciācija neietekmē komerciālā transporta nozari, ir ievērots.

Atkāpes piemērošanas pieredze neliekas radām šaubas par 2005. gada novērtējuma pareizību. Komisijas rīcībā nav sūdzību par to, ka pasākums kropļotu Kopienas iekšējo tirdzniecību. Otrkārt — pasākums tika izmantots ierobežotā mērā, ņemot vērā reģionu tendenci likmes paaugstināt, tās tuvinot valsts likmei. Tas vēl vairāk ierobežo kropļojumu iespējamību.

Nav arī ziņots par šķēršļiem iekšējā tirgus pareizai darbībai attiecībā uz aplūkojamo ražojumu apgrozību akcīzes nodoklim pakļauto ražojumu statusā.

Runājot par valsts atbalsta aspektu, vispirms jāatgādina, ka pasākums neattiecas uz komerciāli izmantojamo dīzeļdegvielu. Tomēr pasākums varētu būt valsts atbalsts saskaņā ar EK līguma 87. panta 1. punktu, ciktāl labumu no bezsvina benzīna pazeminātajām likmēm gūtu citi uzņēmēji, uz kuriem neattiecas Enerģijas nodokļu direktīvas 7. panta 3. punkta definīcija, vai tādā mērā, kādā tiek skarta konkurence naftas produktu ražotāju līmenī. Tā kā pazemināt ās likmes pārsniedz Kopienas minimumu, jebkurš iespējamais valsts atbalsts tomēr atbilstu Vispārējai grupu atbrīvojuma regulai[5] un būtu saderīgs ar Līguma 87. panta 3. panta c) apakšpunktu.

Kopienas enerģētikas un vides politika

Energoproduktu nodokļu rezultātā pazemināsšo produktu pieprasījums, līdz ar to samazinās arī ar to patēriņu saistītās emisijas. Tādēļ Komisijai ir jānovērtē, vai atsevišķos reģionos

[5] Komisijas 2008. gada 6. augusta Regula (EK) Nr. 800/2008, kas atzīst noteiktas atbalsta kategorijas par saderīgām ar kopējo tirgu, piemērojot Līguma 87. un 88. pantu (Vispārējā grupu atbrīvojuma regula), OV L 214, 9.8.2008., 3. lpp.

piemēroto nodokļu likmju pazeminājums neizraisa degvielas patēriņa pieaugumu (un ar to saistītas emisijas), kas būtu pretrunā iepriekš nosauktajiem mērķiem.

Padomes Lēmumā 2005/767/EK tika piezīmēts, ka līdz ar ieviesto iespēju likmes pazemināt Francijā konstatējams arī attiecīgās valsts likmes pieaugums. Tajā tika secināts, ka maz ticams, ka jaunās shēmas kopējais efekts būs negatīvs stimuls degvielas lietderīgai izmantošanai, jo atkāpes piemērošana neļauj reģioniem piemērot likmi, kas būtu zemāka par valsts līmenī spēkā esošo likmi pirms shēmas ieviešanas. Lēmumā 2005/767/EK tika arī secināts, ka nav liels risks, ka reģionu atšķirības varētu novest pie mazumtirdzniecības cenu atšķirībām, izraisot satiksmes novirzīšanas risku, jo diferenciācijas līmenis ir zems un mazumtirdzniecības cenu atšķirības sadales tīklos pārsniedz šīs atšķirības. Tādēļ tika paredzēts, ka pasākums principā nebūtu pretrunā Kopienas enerģētikas un vides politikai.

Francijas iestāžu sniegtie skaitļi par degvielas patēriņa pārmaiņām minētajos reģionos, kuri faktiski piemēroja pazeminātu likmi, liekas apstiprinām 2005. gadā izdarītos secinājumus. Īstenībā degvielas patēriņa pārmaiņu novērtējums par trijiem reģioniem, kuros nodokļa pazeminājums bija vairāk par gadu, rāda, ka benzīna patēriņš pazeminājās vairāk nekā valstī caurmērā 2006.–2008. gadā, turpretim dīzeļdegvielas patēriņš palielinājās, pārsniedzot tendenci. Kopumā nav vērojama izteikta tendence, kas liktu šos trīs reģionus pretstatīt pārējai Francijai. Acīmredzot zināma loma bijusi nevis akcīzes nodokļa pazeminājumam, bet citiem faktoriem.

Otrs — cenu elastība transporta degvielai parasti ir augstāka vidējā vai ilgākā termiņā, turpretim tālāk aprakstītais attiecas uz ārkārtīgi īsu laikposmu. Tādēļ nevar izslēgt, ka reģionālo nodokļa pazeminājumu sekas ilgākā termiņā būtu izteiktākas. Līdz šim tomēr nekas arī neliecina par to, ka sekas īstermiņā varētu pārsniegt šaurās robežas, kas ir atļautas reģionālajai diferenciācijai.

	SP 95 (m³)				
	2006	2007	2008	% 07–06	% 08–07
Puatū-Šaranta	315 278	320 837	308 729	1,76 %	−3,77 %
Franškontē	179 450	171 456	163 904	−4,45 %	−4,40 %
Korsika	97 333	97 082	93 045	−0,26 %	−4,16 %
Francija	10 038 226	9 923 607	9 626 807	−1,14 %	−2,99 %

	dīzeļdegviela (m³)				
	2006	2007	2008	% 07–06	% 08–07
Puatū-Šaranta	1 432 726	1 514 184	1 509 861	5,69 %	−0,29 %
Franškontē	806 862	831 643	849 432	3,07 %	2,14 %
Korsika	168 215	176 480	183 557	4,91 %	4,01 %
Francija	37 740 477	39 003 877	38 909 562	3,35 %	−0,24 %

Avots: *CPDP*

Pārmaiņas Kopienas politiskajā kontekstā

Viena no jomām, kur Kopienas politika kopš sākotnējās atkāpes piešķiršanas ir ievērojami attīstījusies un kuru varētu iespaidot aplūkojamā reģionalizācijas shēma, ir ES enerģētikas un klimata politika. 2009. gada aprīlī tika noteikta virkne pasākumu ar autonomiem siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājuma mērķiem 20 % līdz 2020. gadam. Uz transporta nozari attiecas Pienākumu sadales lēmums[6], kas nosaka saistošus emisiju samazinājuma mērķus visām dalībvalstīm laikposmam no 2013. līdz 2020. gadam.

Ar laiku tas varētu nozīmēt arī to, ka ir jāpārskata Kopienas enerģijas nodokļu sistēma, lai to tuvinātu enerģētikas un vides politikas mērķiem. Šobrīd nav skaidrs, kā tāda attīstība varētu saskanēt ar aplūkojamās atkāpes turpmāko pastāvēšanu. Šajā sakarā atkāpes pagarināšana uz sešiem gadiem, kas ir ilgākais 19. panta 2. punktā pieļautais laiks un ko lūdz Francija, radītu risku, ka tā nākotnē nonāks pretrunā Kopienas politikai.

Iepriekš minēto iemeslu dēļ Komisija var ierosināt vēl uz trim gadiem pagarināt atļauju Francijai piemērot diferencētu nodokļa līmeni degvielai. Tas ļaus Francijai šo shēmu piemērot kopā sešus gadus — kā Komisija sākotnēji ierosinājusi.

4) APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMS

Apspriešanās ar ieinteresētajām personām

Šā priekšlikuma pamatā ir Francijas lūgums, un tas attiecas vienīgi uz šo dalībvalsti.

Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana

Neatkarīgu ekspertu atzinums nebija vajadzīgs.

Ietekmes novērtējums

Šis priekšlikums attiecas uz atļaujas piešķiršanu atsevišķai dalībvalstij pēc tās lūguma.

5) PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

Priekšlikuma mērķis ir ļaut Francijai atkāpties no Padomes Direktīvas 2003/96/EK vispārīgajiem noteikumiem un noteiktajās robežās piemērot diferencētu nodokļa līmeni vieglajai dīzeļdegvielai un bezsvina benzīnam, izņemot komerciāli izmantojamo dīzeļdegvielu.

Likumdošanas pamats

---

[6] Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Lēmums 406/2009/EK par dalībvalstu pasākumiem siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju samazināšanai, lai izpildītu Kopienas saistības siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju samazināšanas jomā līdz 2020. gadam, OV L 140, 5.6.2009., 136. lpp. Francijas gadījumā mērķis ir −14 %.

Padomes Direktīvas 2003/96/EK 19. pants.

Subsidiaritātes princips

Netiešo nodokļu uzlikšana, kas minēta EK līguma 93. pantā, pati par sevi nav ekskluzīvā Kopienas kompetencē EK līguma 5. panta nozīmē.

Tomēr dalībvalstu kompetences īstenošanu šajā jomā stingri nosaka un ierobežo spēkā esošie Kopienas tiesību akti. Saskaņā ar Direktīvas 2003/96/EK 19. pantu vienīgi Padome ir tiesīga atļaut dalībvalstij ieviest turpmākus atbrīvojumus vai samazinājumus minētā noteikuma nozīmē. Dalībvalstis nevar aizstāt Padomi.

Tādējādi šajā priekšlikumā ir ievērots subsidiaritātes princips.

Proporcionalitātes princips

Šajā priekšlikumā ir ievērots proporcionalitātes princips. Nodokļu samazinājums nepārsniedz konkrētā mērķa sasniegšanai vajadzīgo.

Juridisko instrumentu izvēle

Ierosinātais juridiskais instruments: Padomes lēmums.

Direktīvas 2003/96 19. pants paredz tikai šāda veida pasākumu.

6) IETEKME UZ BUDŽETU

Minētais pasākums Kopienai nerada finansiālu un administratīvu apgrūtinājumu. Tāpēc priekšlikums neietekmē Kopienas budžetu.

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS,

ar ko atļauj Francijai piemērot diferencētus nodokļus degvielai saskaņā ar Direktīvas 2003/96/EK 19. pantu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu[7],

ņemot vērā Padomes 2003. gada 27. oktobra Direktīvu 2003/96/EK, ar ko pārkārto Kopienas energoproduktu un elektroenerģijas nodokļu sistēmu[8], un jo īpaši tās 19. pantu,

tā kā:

(1) Padomes Lēmums 2005/767/EK ļauj Francijai trīs gadu laikposmā piemērot diferencētus nodokļus dīzeļdegvielai un bezsvina benzīnam. Šāda atļauja tik lūgta kādas administratīvas reformas laikā un sakarā, kas bija saistīta ar dažu specifisku agrāk centrālās valdības īstenotu varas aspektu decentralizāciju. Lēmums 2005/767/EK ir spēkā līdz 2009. gada 31. decembrim.

(2) 2009. gada 12. augusta vēstulē Francija lūdza atļauju diferencētas nodokļu likmes ar tiem pašiem nosacījumiem turpināt piemērot vēl sešus gadus pēc minētā lēmuma darbības beigām.

(3) Padomes Lēmums 2005/767/EK tika pieņemts tādēļ, ka Francijas lūgtais pasākums atbilda direktīvas 19. pantā noteiktajām prasībām. Konkrēti, tika uzskatīts, ka pasākums netraucēs iekšējā tirgus pareizai darbībai. Tika arī uzskatīts, ka tas saskan ar attiecīgo Kopienas politiku.

(4) Valsts pasākums iekļaujas politikā, kuras mērķis ir paaugstināt pārvaldes efektivitāti, uzlabojot publisko pakalpojumu kvalitāti un samazinot to izmaksas, kā arī subsidiaritātes politikā. Tā ir papildu stimuls reģioniem pārskatāmi uzlabot savu pārvaldi. Šajā sakarā Padomes Lēmumā 2005/767/EK ir noteikts, ka samazinājumiem jābūt sasaistītiem ar sociālekonomiskajiem apstākļiem tajos reģionos, kur tos piemēro. Līdz šim samazinājuma iespēja ir izmantota tikai reģionos, kuru IKP ir zemāks par vidējo. Kopumā valsts pasākums ir balstīts uz konkrētiem politiskiem apsvērumiem.

(5) Reģioniem noteiktās likmju diferenciācijas stingrās robežas, kā arī komerciālām vajadzībām izmantojamās dīzeļdegvielas neiekļaušana pasākumā nozīmē, ka konkurences izkropļojuma risks iekšējā tirgū ir ļoti zems. Turklāt pasākuma līdzšinējā

---

[7] OV C , , lpp.

[8] OV L 283, 31.10.2003., 51. lpp.

piemērošana ir pierādījusi, ka reģionos ir spēcīga tendence iekasēt maksimālo pieļaujamo likmi, un tas vēl vairāk ir mazinājis konkurences izkropļojuma iespēju.

(6) Nav arī ziņots par šķēršļiem iekšējā tirgus pareizai darbībai attiecībā uz aplūkojamo ražojumu apgrozību akcīzes nodoklim pakļauto ražojumu statusā.

(7) Pirms valsts pasākuma tika izdarīts nodokļu paaugstinājums, kas ir vienāds ar samazinājumu, kuru atļauts piemērot reģioniem. Šādos apstākļos, ņemot vērā atļaujas nosacījumus un uzkrāto pieredzi, šobrīd nekas neliecina, ka pasākums būtu pretrunā Kopienas enerģētikas un klimata politikai.

(8) No Direktīvas 2003/96/EK 19. panta 2. punkta secināms, ka katrai pēc minētā panta piešķirtajai atļaujai ir jābūt stingri ierobežotai laikā. Kopienas enerģijas nodokļu sistēmas iespējamo tālāko pārmaiņu dēļ pašreizējā atļauja ir ierobežojama līdz trim gadiem,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Francijai ar šo tiek atļauts piemērot pazeminātu nodokļa likmi bezsvina benzīnam un vieglajai dīzeļdegvielai, ko izmanto par degvielu. Samazinājuma iespēju neattiecina uz dīzeļdegvielu komerciālām vajadzībām Direktīvas 2003/96/EK 7. panta 2. punkta izpratnē.

2. Administratīvajiem reģioniem var atļaut piemērot diferencēto samazinājumu ar noteikumu, ka ir izpildīti šādi nosacījumi:

   – a) samazinājums nepārsniedz € 35,4 par 1000 litriem bezsvina benzīna un € 23,0 par 1000 litriem dīzeļdegvielas;

   – b) samazinājums nepārsniedz starpību starp nodokļiem, ar kuriem apliek dīzeļdegvielu nekomerciālām vajadzībām, un nodokļiem, ar kuriem apliek dīzeļdegvielu komerciālām vajadzībām;

   – c) izdarot samazinājumu, ņem vērā attiecīgā reģiona objektīvo sociālekonomisko stāvokli;

   – d) reģionālā samazinājuma piemērošana nedod reģionam konkurences priekšrocības Kopienas iekšējā tirdzniecībā.

3. Attiecībā uz pazeminātajām likmēm ir jāievēro Direktīvas 2003/96/EK prasības, konkrēti, 7. pantā noteiktās minimālās likmes.

2. pants

Šo lēmumu piemēro no 2010. gada 1. janvāra, un tas ir spēkā līdz 2012. gada 31. decembrim.

.

3. pants

Šis lēmums ir adresēts Francijas Republikai.

Briselē,

Padomes vārdā —
Komisijas loceklis
Laszlo KOVACS